

«Τα παιδιά αγωνιούν...»

Όταν πόλεμος ξεκινά
τρομάζουν τα μικρά παιδιά
με τα μάτια δακρυσμένα
ερωτάνε απελπισμένα...

« Γιατί σκοτώνονται μαμά,
στα πέλαγα και στα βουνά;
Δε συλλογίζονται στιγμή
τον πόνο κάθε συγγενή;

Γιατί όλοι αρχηγοί
θέλουν να γίνουνε στη γη;
Δεν είναι ωραίο όπως τα παιδιά
να ζούνε ξέγνοιαστα και αδελφικά;»

« Έχεις δίκιο μικρό μου παιδί
να αγωνιάς τόσο πολύ,
ο πόλεμος είναι συμφορά
για του ανθρώπου τα ιδανικά.

Φέρνει πόνο και ερημιά
στης ψυχής τα σωθικά,
καταστρέφει κάθε Ελπίδα
για του πλανήτη μια ηλιαχτίδα.

Τα χέρια ας δώσουμε λοιπόν όλοι
στου κόσμου αυτού το περιβόλι
με μια ψυχή, με μια φωνή
να κράξουμε: Ειρήνη σ' όλη τη γη»!!!

Γιαννόπουλος Ανδρόνικος

55° Δημοτικό σχολείο Πατρών

ΣΤ2